

proces-verbaal mondelinge uitspraak en uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

Zaaknummers: LEE 18/1839, LEE 18/1843 en LEE 18/1844

Proces-verbaal van de mondelinge uitspraak en uitspraak van de voorzieningenrechter van 6 juli 2018 op de verzoeken om een voorlopige voorziening in de zaak tussen

Stichting Groene Ster Duurzaam!, te Leeuwarden, verzoekster
(gemachtigden: [.....] en [.....]),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Leeuwarden, verweerder
(hierna verweerder 1) (gemachtigden: M. Braakensiek, en mr. J. van Oosten).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: Stichting Noord Nederlands Toneel, te Groningen, (gemachtigden [.....] en [.....]).

Tevens als verweerder (hierna verweerder 2) in LEE 18/1843 en LEE 18/1844 **het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Friesland**,
gemachtigde: mevrouw mr. T. Tuenter.

Procesverloop

Bij besluit van 21 juni 2018, gewijzigd bij besluit van 28 juni 2018, heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Leeuwarden een omgevingsvergunning verleend voor het organiseren van de theater- en muziekvoorstelling Conference of the Birds aan de Stichting Noord Nederlands Toneel (hierna vergunninghouder).

Bij besluit van 14 juni 2018 heeft het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân het verzoek om handhavend op te treden op grond van de Wet natuurbescherming (Wnb) ten aanzien van het verzoek dat de gemeente Leeuwarden in de Groene Ster maait, onbevoegd verklaard en het verzoek doorgezonden aan het college van burgemeester & wethouders van de gemeente Leeuwarden.

Bij besluit van 12 juni 2018 heeft het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Fryslân het verzoek om handhavend op te treden op grond van de Wnb ten aanzien van onder meer de meerdaagse evenementen in de Groene Ster afgewezen.

Verzoekster heeft tegen bovengenoemde besluiten bezwaar gemaakt. Zij heeft de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 29 juni 2018. Verzoekster heeft zich laten vertegenwoordigen door [.....] en [.....]. Verweerder 1 en verweerder 2 hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden. De derde-partij

heeft zich laten vertegenwoordigen door [.....], bijgestaan door de gemachtigde.

De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting aangehouden teneinde een deskundigenadvies te gelasten. De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening (StAB) heeft een deskundigenbericht uitgebracht, gedateerd 5 juli 2018.

Op 6 juli 2018 heeft er een nadere zitting plaatsgevonden. Verzoekster heeft zich laten vertegenwoordigen door [.....] en [.....]. Verweerder 1 heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden en bijgestaan door de heer E. van der Heijden, ecooloog.

Verweerder 2 heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

De derde-partij is heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden, bijgestaan mevr. Sweemer, ecooloog.

Na afloop van de zitting heeft de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak gedaan.

Overwegingen

1. De voorzieningenrechter heeft ambtshalve de vraag onder ogen gezien of de Stichting Groene Ster Duurzaam! (verder de stichting) als belanghebbende kan worden aangemerkt in een procedure waarbij de natuurwaarden van de Groene Ster in het geding zijn.

Voor een ideële organisatie als de stichting moeten de belangen waarvoor de stichting in rechte opkomt passen binnen de doelstelling van de stichting en moet de stichting feitelijke werkzaamheden binnen die doelstelling verrichten.

Uit artikel 2 van de stichtingsacte blijkt onder meer dat de stichting ten doel heeft om het duurzaam gebruik van natuur- en recreatiegebieden ten oosten van Leeuwarden, zoals bijvoorbeeld "De Groene Ster" te bevorderen en het gevraagd en ongevraagd adviseren van overheden (gemeente, provincie, waterschap, et cetera), bedrijven en instellingen over duurzaam gebruik en beheer, het beperken van overlast voor flora en fauna, het beperken van overlast (van evenementen) voor omwonenden en reguliere bezoekers. Uit deze bepalingen in samenhang met onderdeel f van artikel 2 leidt de voorzieningenrechter af dat het beschermen van de natuurwaarden in de Groene Ster binnen de doelstelling van de stichting valt.

Daarbij is gebleken dat verzoekster overleg heeft gevoerd met provinciale staten en het college van burgemeester en wethouders alsmede zelf inspanningen heeft verricht door het laten verrichten van een ecologisch onderzoek met betrekking tot de flora en fauna in de Groene ster, zodat ook feitelijke werkzaamheden zijn verricht.

2. De voorzieningenrechter acht het verzoek van de stichting voldoende spoedeisend nu de voorstellingen 7 juli 2018 beginnen en een eventuele ontoelaatbare verstoring van de Meervleermuis niet meer ongedaan kan worden gemaakt.

De voorzieningenrechter merkt daarbij op dat deze spoedeisendheid geheel en al voor rekening komt van het college van burgemeester en wethouders die pas op 21 juni 2018, 4 dagen voor het begin van de opbouw van het evenement, een omgevingsvergunning daarvoor heeft afgegeven. De voorzieningenrechter wil benadrukken dat deze wijze van het vergunnen van evenementen onbehoorlijk bestuur is en een effectieve rechtsbescherming ernstig in de weg staat.

3. De voorzieningenrechter stelt vast dat er een voorlopige voorziening is gevraagd ten aanzien van de omgevingsvergunning en de weigering van Gedeputeerde Staten van de Provincie Fryslân (hierna GS) om over te gaan tot handhaving en de beslissing van GS dat

zij niet bevoegd zijn om te handhaven ten aanzien van het maaien. Op de regiezitting van 29 juni 2018 is in het kader van de beoordeling van de spoedeisendheid overeengekomen dat het verzoek met name ziet op de bescherming van de Meervleermuis en op de vraag of GS in deze ten aanzien van het maaien onbevoegd zouden zijn.

4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. De Meervleermuis wordt in de context van deze zaak beschermd langs twee lijnen. De ene lijn loopt langs de soortenbescherming omdat de Meervleermuis op grond van de Habitatrichtlijn wordt beschermd. De andere lijn loopt langs de gebiedsbescherming die voortvloeit uit de aanwijzing van de Groote Wielen, het naastgelegen Natura 2000 gebied, waarvoor de Meervleermuis als beschermde soort is aangewezen.

Uit het Besluit omgevingsrecht volgt dat zowel de ontheffing ten aanzien van artikel 3.5 (de soortenbescherming) als de vergunning ex artikel 2.7 (Natura 2000 gebied) van de Wnb verplicht worden aangehaakt tenzij afzonderlijk ontheffing/vergunning aan GS is gevraagd of verkregen. De omgevingsvergunning is aangevraagd bij het college van burgemeester en wethouders. Daarbij is niet aangegeven dat een ontheffing of vergunning is, of wordt aangevraagd. Dan is het aan het college van burgemeester en wethouders om te beoordelen of een verklaring van geen bedenkingen nodig is of niet.

Niet in geschil is dat er natuurwaarden in het geding zijn en dat die beoordeeld moeten worden op de vraag of een verklaring van geen bedenkingen in kader van de Wnb van GS noodzakelijk is. Die vraag is ook door het college van burgemeester en wethouders onder ogen gezien in de ruimtelijke onderbouwing en vervolgens op basis van het rapport "Ecologische beoordeling van vier meerdaagse evenementen in 2018 in de Groene Ster te Leeuwarden", waarin geconcludeerd is dat een verklaring van geen bedenkingen niet nodig is. Op basis daarvan heeft het college van burgemeester en wethouders geconcludeerd dat een verklaring van geen bedenkingen van GS niet nodig is.

Hierna zal de voorzieningenrechter achtereenvolgens in het kader van de soortenbescherming en de gebiedsbescherming beoordelen of die conclusie terecht is.

5. *De soortenbescherming*

De soortenbescherming is geregeld in artikel 3.5 en artikel 3.6 van de Wnb. In deze zaak zijn met name artikel 3.5, tweede lid en vierde lid van toepassing. In het tweede lid wordt het verboden om dieren opzettelijk te verstoren en in het vierde lid wordt het verboden om de voortplantingsplaatsen of rustplaatsen te verstoren.

Ten aanzien van de voortplantings- en rustplaatsen is de situatie aldus. In Camminghaburen bevindt zich een belangrijke verblijfplaats voor de vrouwelijk Meervleermuis. Niet in geschil is dat die verblijfplaats niet direct door de voorgenomen activiteiten wordt geraakt. Een dergelijke verblijfplaats kan alleen functioneren indien de betrokken dieren van daaruit ook nog kunnen foerageren. Uit de jurisprudentie van de Afdeling vloeit voort dat daarmee zowel de vliegroutes als het foerageergebied van belang is bij de beoordeling van de vraag of de verblijfplaats wordt verstoord. In een uitspraak van 10 januari 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:12) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak daarover als volgt overwogen:

"9.1. Onder een essentieel foerageergebied wordt verstaan een foerageergebied dat van wezenlijk belang is voor het functioneren van de voortplantingsplaats of rustplaats wanneer er geen alternatieve foerageergebieden zijn om eventuele aantasting daarvan op te vangen. Onder een essentiële vliegroute wordt verstaan een vliegroute die van wezenlijk belang is als er geen goede alternatieve vliegroute is om vanuit de voortplantingsplaats of rustplaats

een essentieel foerageergebied te bereiken of omvliegen vanuit de voortplantingsplaats of rustplaats naar een essentieel foerageergebied via een alternatieve route teveel energie kost.”

In de ecologische onderbouwing wordt gesteld dat in 2017 is vastgesteld dat de Meervleermuis foerageert boven de grote en kleine zwemplas (de Kleine Wielen). In dat rapport wordt ook vastgesteld dat er ten westen en ten oosten van de evenemententerreinen een aanvliegroute ligt naar de Grote Wielen. De verbinding tussen de oostelijke vliegroute en de verblijfplaats wordt echter in dat rapport niet benoemd terwijl die er logischerwijs wel moet zijn. In het rapport “de Meervleermuis in Fryslân” wordt dat gedeelte van de route wel benoemd en wordt geconstateerd dat de Kleine Wielen een belangrijk gebied vormt voor de kolonie in Leeuwarden en geconstateerd dat de soort in de periode 2005-2016 ernstig achteruit gegaan is. Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter zijn zowel de westelijke route als de oostelijke route over de Groningerstraatweg en het gedeelte daartussen in dat over de Kleine Wielen loopt aan te merken als essentiële vliegroutes. De voorzieningenrechter ziet zich daarin gesterkt door het rapport van de StAB. De voorzieningenrechter constateert dat het rapport van 17 mei 2018, dat onderdeel uitmaakt van de ruimtelijke onderbouwing, deze conclusies niet trekt en is daarom van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft voldaan aan zijn vergewisplicht. De voorzieningenrechter is ook van oordeel dat de Kleine Wielen als essentieel foerageergebied moeten worden aangemerkt gezien zijn nabijheid tot de verblijfplaats van de vrouwelijke dieren in Camminghaburen.

5.1. Ten aanzien van de vraag of een verstoring ook een overtreding van artikel 3.5 van de Wnb met zich meebrengt heeft de Afdeling in dezelfde uitspraak als volgt overwogen:

“9.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 7 november 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BY2464), geldt bij de uitleg van artikel 10 van de Flora- en faunawet (hierna: Ffw) als uitgangspunt dat niet ieder plan dat tot gevolg heeft dat een beschermde diersoort zich moet aanpassen aan de veranderde omgeving een opzettelijke verontrusting is in de zin van die bepaling. In die uitspraak heeft de Afdeling in het kader van de uitleg van artikel 11 van de Ffw tevens geoordeeld dat het aantasten van essentiële foerageergebieden en essentiële vliegroutes, die — zoals in dit geval — niet samenvallen met vaste rust- of verblijfplaatsen, moet worden gezien als beschadiging of vernieling van rust- of verblijfplaatsen indien daardoor de functionaliteit van de rust- of verblijfplaatsen van de betrokken vleermuissoorten wordt aangetast. De Afdeling volgt deze interpretatie ten aanzien van de in respectievelijk het tweede lid en het vierde lid van artikel 3.5 van de Wnb neergelegde verboden.”

Een verstoring van deze vliegroutes of dit foerageergebied kan een overtreding vormen van artikel 3.5 van de Wnb tenzij blijkt dat de Meervleermuis voldoende mogelijkheden heeft om zich aan te passen aan deze verstoring zonder dat dit nadelige gevolgen heeft of dat door middel van maatregelen deze verstoring kan worden voorkomen. Deze vragen zijn door de StAB onder ogen gezien en de StAB concludeert dat er sprake zal zijn van een verstoring door licht dat ten gevolge van het evenement over en op het water zal schijnen. De StAB constateert echter ook dat die lichtinval op het water zo veel mogelijk kan worden beperkt en tot op zekere hoogte ook is beperkt door middel van voorschriften en dat er gegeven de lichtinval nog voldoende ruimte over blijft op het onderhavige gedeelte van de Kleine Wielen dat ongeveer 100 meter breed is, om uit te wijken zonder dat ze daar nadelige gevolgen van zullen ondervinden. Gegeven het feit dat de verstoring zich in het uiterst oostelijke gedeelte van de Kleine Wielen bevindt, het meest veraf van de verblijfplaats, is het ook niet aannemelijk dat er onvoldoende mogelijkheden zouden overblijven voor de

Meervleermuis om te foerageren.

Gelet hierop komt de voorzieningenrechter tot het voorlopige oordeel dat het college van burgemeester en wethouders terecht tot de conclusie is gekomen dat hier geen sprake is van een overtreding van artikel 3.5 van de Wnb, zodat het college van burgemeester en wethouders bevoegd waren om in dit opzicht over te gaan tot het verlenen van de omgevingsvergunning zonder verklaring van geen bedenkingen van GS. Hier ligt naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter dan ook geen grond voor het toewijzen van de gevraagde voorlopige voorziening of een andere maatregel.

6. *Gebiedsbescherming*

Net als bij de soortenbescherming was, gegeven de hierboven beschreven bevoegdheidsverdeling, het college van burgemeester en wethouders gehouden om te beoordelen of een verklaring van geen bedenkingen van GS nodig was.

Duidelijk is dat het Natura 2000 gebied de Grote Wielen is aangewezen als habitat voor de Meervleermuis. Duidelijk is ook dat dit is gebeurd in de wetenschap dat de verblijfplaats van die vleermuizen niet in het Natura 2000 gebied zelf is gelegen.

In artikel 2.7 van de Wnb is, voor zover hier van belang, bepaald dat het verboden is om zonder vergunning van GS projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen. Vergunning kan slechts worden verleend indien is voldaan aan de voorwaarden die in artikel 2.8 van de Wnb worden genoemd.

Zoals de voorzieningenrechter hierboven in een voorlopig oordeel heeft geconcludeerd is de oostelijke vliegroute, met inbegrip van het gedeelte dat over de Kleine Wielen leidt, naar het Natura 2000 gebied de Grote Wielen een essentiële vliegroute naar het Natura 2000 gebied. Gelet op bovenstaande bepalingen had het college van burgemeester en wethouders moeten beoordelen of er een verstorend effect kán optreden. In het rapport dat ten grondslag ligt aan de ruimtelijke onderbouwing is onvoldoende ingegaan op de essentiële vliegroutes. Wel is gesteld dat het oostelijke gedeelte (de doorgang over het gemaal) voldoende moet worden afgeschermd tegen lichtinval.

Naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter kan het project een significant verstorend effect hebben op de Meervleermuis waarvoor de Grote Wielen als habitat is aangewezen. De voorzieningenrechter neemt daarbij in aanmerking dat niet in geschil is dat het project kan leiden tot lichtuitstraling over de Kleine Wielen én op de oostelijke passage over het gemaal. Daarmee kan de toegang voor de Meervleermuis naar het Natura 2000 gebied worden beperkt. De vraag of, en zo op welke wijze, deze mogelijke beperking toelaatbaar is en eventueel zou moeten worden gemitigeerd dient te worden beoordeeld in het kader van een passende beoordeling. Gelet hierop heeft het college van burgemeester en wethouders een onjuiste conclusie getrokken dat geen verklaring van geen bedenkingen van GS nodig was. Het enkele feit dat GS dat zelf niet nodig vond, maakt dat niet anders. Nu die verklaring van geen bedenkingen niet gevraagd en ook niet verleend is, was het college van burgemeester en wethouders niet bevoegd tot het verlenen van de onderhavige omgevingsvergunning. Nu naar het voorlopig oordeel het bestreden besluit in bezwaar geen stand zal kunnen houden en er hier geen sprake is van een gebrek dat met artikel 6:22 Awb zou kunnen worden geheeld is de voorzieningenrechter bevoegd tot het treffen van een voorlopige maatregel.

7. Voor de beantwoording van de vraag of de voorzieningenrechter een voorlopige

maatregel moet treffen moet de voorzieningenrechter een belangenafweging voltrekken. Daarbij is, gezien de bovenstaande context, vooral van belang of met een redelijke mate van zekerheid kan worden geconcludeerd dat er geen schade zal worden toegebracht aan de Meervleermuis in verhouding tot het Natura 2000 gebied.

Op basis van het rapport van de StAB komt de voorzieningenrechter tot de conclusie dat de Meervleermuis voldoende mogelijkheden blijft houden om te foerageren op de Grootte Wielen indien en voor zover de oostelijke passage voldoende wordt afgeschermd van lichtinval en ook wordt gegarandeerd dat de lichtinval over de Kleine Wielen wordt beperkt tot een minimum zodat er voldoende ruimte overblijft voor de Meervleermuis om dat gedeelte van de Kleine Wielen dat wordt belicht door het evenement, te vermijden.

Hoewel de voorzieningenrechter van oordeel is dat de belangen van de Meervleermuis niet dusdanig in de knel komen dat schorsing van de vergunning voor het evenement op zijn plaats zou zijn, ligt het in de rede om gebrek aan een passende beoordeling eventuele verstoring tot een minimum te beperken en dit ook juridisch vast te leggen.

In de omgevingsvergunning zijn voorschriften opgenomen onder de noemer ecologie. Onder 5.1 is opgenomen dat de voorschriften in acht dienen te worden genomen conform hetgeen is opgenomen in tabel 4.2 van de rapportage van Altenburg & Wijmenga d.d. 17 mei 2018. Ten aanzien van de Meervleermuis is opgenomen dat de nabijgelegen vaste vliegroute moet worden vrijgehouden van verlichting. In dit rapport wordt ten aanzien van de Meervleermuis in het kader van de voortoets of er sprake is van significante negatieve effecten opgemerkt (pagina 26) dat ten oosten van het evenemententerrein een waterloop ligt die een vaste vliegroute vormt van de Meervleermuisen naar de Grootte Wielen. Beschreven is dat deze moet worden vrijgehouden van verlichting. Daarmee wordt het belang van de verbindingroute over de Kleine Wielen tussen de verblijfplaats van de Meervleermuisen en de oostelijke passage over de Groningerstraatweg geheel buiten beschouwing gelaten. De voorzieningenrechter begrijpt daarom het voorschrift in tabel 4.2 aldus dat daarmee slechts wordt bedoeld op de oostelijke passage en niet op het gedeelte over de Kleine Wielen. Nu dit voorschrift tekort schiet en, ondanks de ongetwijfeld goede intenties van partijen, hoort dit wel juridisch geborgd te zijn.

De voorzieningenrechter verbindt daarom aan de omgevingsvergunning het voorschrift dat: "Het lichtplan opgenomen in het rapport "Lichtplan beoordeling Conference of the Birds 2018" met kenmerk 18-010, gedateerd op 5 juli 2018 en opgesteld door Merel Zweemer van Merula, wordt in acht genomen, inclusief de aanbevelingen/actiepunten in dat rapport. Voorts wordt verder elke horizontale lichtuitstraling over de Kleine Wielen en de oostelijk passage door vergunninghouder voorkomen en in geval deze toch plaatsvindt direct beëindigd."

Voorts bepaalt de voorzieningenrechter dat aan de vergunning wordt verbonden de volgende voorschriften:

"de podiumverlichting wordt om uiterlijk 23:00 uur uitgezet, de tribunes zijn uiterlijk om 23:30 ontruimd en de tribuneverlichting wordt dan uitgeschakeld".

De voorzieningenrechter heeft geconstateerd dat het college van burgemeester en wethouders niet bevoegd waren de vergunning te verlenen nu er ten aanzien van de gebiedsbescherming geen verklaring van geen bedenkingen door GS is afgegeven. De voorzieningenrechter treft op dit punt echter geen maatregel nu een en ander in bezwaar moet worden heroverwogen. Dat betekent dat het college van burgemeester en wethouders bevoegd blijven ten aanzien van de handhaving van de omgevingsvergunning en dus ook het bevoegd gezag wordt ten aanzien van de voorschriften die bij deze aan de

omgevingsvergunning zijn verbonden.

Ten aanzien van de vraag of de Meervleermuizen kunnen worden verstoord door geluid, refereert de voorzieningenrechter zich aan de telefonische uitleg van de StAB zoals die ter zitting door de voorzieningenrechter is weergegeven in deze procedure. Het is niet waarschijnlijk dat de Meervleermuis ernstig door het geluid zal worden gehinderd.

8. Door verzoekster is ook een voorziening gevraagd ten aanzien van de weigering van GS om handhavend op te treden. De voorzieningenrechter constateert dat voor wat betreft de weigering van GS om handhavend op te treden omdat GS meent dat het college van burgemeester en wethouders bevoegd is omdat dit wordt geregeld door de vergunning, dat in de omgevingsvergunning geen voorschriften zijn opgenomen ten opzichte van het maaien zodat GS wel bevoegd is ten aanzien van het verzoek en in bezwaar zal moeten heroverwegen of er al dan niet in overeenstemming met het geldende recht is gemaaid. Nu er al gemaaid is, ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding om nog een voorlopige voorziening op dit punt te treffen. Voor het overige betreft het handhavingsverzoek een breed scala aan onderwerpen die zich niet lenen voor een beoordeling in deze procedure en waarvan de spoedeisendheid niet is gebleken.

Beslissing

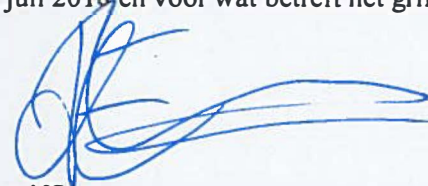
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening toe en verbindt aan de omgevingsvergunning de volgende voorschriften:
 - Het lichtplan opgenomen in het rapport "Lichtplan beoordeling Conference of the Birds 2018" met kenmerk 18-010, gedateerd op 5 juli 2018 en opgesteld door Merel Zweemer van Merula, wordt in acht genomen, inclusief de aanbevelingen/actiepunten in dat rapport. Voorts wordt verder elke horizontale lichtuitstraling over de Kleine Wielen en de oostelijk passage door vergunninghouder voorkomen en in geval deze toch plaatsvindt direct beëindigd;
 - de podiumverlichting wordt om uiterlijk 23:00 uur uitgezet, de tribunes zijn uiterlijk om 23:30 ontruimd en de tribuneverlichting wordt dan uitgeschakeld.
- bepaalt dat het college van burgemeester en wethouders het bevoegde gezag is ten aanzien van de voorschriften die bij deze aan de omgevingsvergunning zijn verbonden;

In aanvulling op de mondelinge uitspraak beslist de voorzieningenrechter als volgt:

- draagt verweerder I op het betaalde griffierecht van € 338,- aan verzoekster te vergoeden in de procedure met zaaknummer LEE 18/1839.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.L. Vucsán, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. H.E. Melissen, griffier. De beslissing is mondeling in het openbaar uitgesproken op 6 juli 2018 en voor wat betreft het griffierecht uitgesproken op 10 juli 2018.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.